

GEESTELIJKE LEIDING

14 september 1962

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar en daarom hopen wij, dat u zelfstandig na zult denken.

Mijn onderwerp voor heden gaf ik de titel:

GEESTELIJKE LEIDING

Het woord "geestelijke leiding" wordt door velen begrepen als een zuiver persoonlijke leiding. Ofschoon ook deze wel bestaat, is het toch niet dit aspect, dat ik op deze avond allereerst wil bezien. De gehele wereld wordt namelijk ook beheerst door de geest en krachten uit de geest. Alles, wat op de wereld gebeurt, heeft zin en heeft een doel. Vooral de grote lijnen van het gebeuren, de grote gebeurtenissen, worden geleid en ten dele zelfs beheerst door krachten, die niet in de stof leven. U zult in de huidige tijd - naar ik meen - hiervan steeds meer symptomen waarnemen.

Nu blijkt deze geestelijke leiding, die geheel de wereld omvat, niet te beantwoorden aan wat de mens van geestelijke leiding pleegt te verwachten. Menigeen gaat immers uit van de gedachte, dat de geest dan toch maar voor de mensheid heeft te zorgen, dat deze geest dan wel van een hoge wijsheid uitgaande, zal moeten leraren, ofwel door een stroopachtig zoetelijke liefde overgoten, ofwel haar tijd en kracht zal moeten besteden aan het goedmaken van de menselijke fouten. Geen van deze veronderstellingen strookt met de feiten. Wanneer wij het geheel van de geestelijke leiding bezien in haar huidige vorm, zo zullen wij een zekere hardheid ontdekken. Geen liefdeloosheid, maar een zekere hardheid, want het leven en alle levende krachten zijn onderworpen aan de kosmische wetten, en in de stof verder aan de werkelijke wetten der natuur. Eerst indien beantwoord is aan deze wetten, zal er een mogelijkheid bestaan om de mensheid te helpen.

Wanneer de mensheid op deze wereld weigert zich ten goede te keren, wanneer zij - prestige dol geworden - voort blijft gaan met experimenten, waarvan zij weet, dat zij gevaarlijk zijn; wanneer die mensheid wetende, dat vrede voor haar de enige uitweg is en toch voortgaat zich voor te bereiden op oorlog, mag niet verwacht worden, dat de geest hier zonder meer in zal grijpen en zeggen: "Stop, dit gaat niet door". De geest zal - evenals de mens - de werkingen van oorzaak en gevolg moeten aanvaarden. De geest, die werkelijk leiding geeft aan geheel de wereld, weet bovendien, dat dit wel de beste weg is. Zo zult u in uw persoonlijk leven vaak hetzelfde ondergaan. U wordt geconfronteerd met vele mogelijkheden en kiest verkeerd. Maar... u hebt geestelijke leiding. Nu neemt u aan, dat die geestelijke leiding u dan wel uit de moeilijkheden zal redden. Maar dat is niet waar. Wat u zelf aan oorzaken scheidt, zult u zelf - in de vorm van gevolgen - moeten verwerken. Geen enkele geestelijke leider is in staat u daarvan te bevrijden. Ondanks alle liefde, alle gevoel van universele eenheid, zoals deze in de Lichtende werelden bestaan, moet de mens zijn eigen weg gaan.

Dit vastgesteld hebbende, zullen wij nu onze aandacht richten op de lopende periode en alles, wat daarmee samenhangt. Uitgaande van het standpunt, dat de taak van de geest zal zijn de op aarde levende mensheid tot vol bewustzijn te brengen, zal zij zeker trachten de mensheid alle feiten mede te delen, die voor een snelle bewustwording noodzakelijk zijn. Wanneer de mensheid een reeks verkeerde handelingen pleegt, zal de geestelijke leiding er zorg voor dragen, dat de mens ontdekken kan, dat deze handelingen verkeerd zijn, vóór het te laat is. Dan zal men - aangetoond met stoffelijk waarneembare en redelijk vatbare verschijnselen - kunnen zien, dat er fouten zijn begaan. Soms is de samenhang, volgens de nu geldende maatstaven van wetenschap en redelijkheid, niet onmiddellijk te zien. Zo hebben mensen gelachen, toen wij enige jaren geleden begonnen te wijzen op het onvermijdelijk komen van een grote reeks van aardbevingen en rampen, terwijl deze niet onmiddellijk kwamen. Maar de huidige situatie wijst erop, dat de door ons aangekondigde reactie van de aarde wel degelijk aan de gang is.

Men heeft ons uitgelachen, toen wij stelden, dat de erfmasa van de massa werd aangetast door de - betrekkelijk geringe - radioactiviteit, die door proeven op dit ogenblik reeds in de atmosfeer heerst. Zelfs nu tracht men nog de aanwijzingen op dit gebied weg te lachen. Maar hoe lang zal men nog kunnen lachen?

Jaren achtereen hebben wij de mensheid gewaarschuwd, dat het niet voldoende is goed te denken en goed te willen, terwijl men verder dan maar zijn eigen gang gaat. Wij wezen er op, dat de mensen steeds met anderen samen moeten werken, ook al zijn die anderen het niet met uw inzichten eens, ook al vindt men een dergelijke samenwerking niet aangenaam. Steeds weer hebben wij gesteld: men zal zijn eigen oordeel en vooral ook eigen vooroordelen terzijde moeten stellen om tot een werkelijk begrip te komen van de wijze, waarop een ander leeft, de wijze, waarop anderen denken, werken en leven. Altijd weer hebben wij er op gewezen, dat de mens zich moet bevrijden van de banden, waarmee hij zichzelf heeft gekneveld: de banden van verkeerd begrepen moraliteit, verkeerd begrepen idealisme enz. Nu vinden wij op aarde vele mensen, die dit wel willen doen voor zichzelf, maar gelijktijdig plegen deze te vergen, dat zij de nu eenmaal gangbare maatstaven aan anderen aan zullen mogen blijven leggen. Ook dit is niet aanvaardbaar. Opzettelijk neem ik hier voorbeelden uit onze eigen leringen, omdat de meesten van jullie daarmede bekend zijn en de juistheid van de gekozen beelden zullen kunnen bevestigen.

Wanneer de mensheid nu weigert gehoor te geven aan onze lessen, toch zullen wij rustig voort blijven gaan met het geven van leringen. Wanneer wij kunnen, zullen wij de mensen blijven helpen. Wanneer u een zeker bewustzijn bereikt, een zekere inwijding ondergaat, kunt u ervan verzekerd zijn, dat wij voortdurend zullen trachten u te beschermen en te helpen. Dit blijft van kracht, ook wanneer u zich uiterlijk van de Orde afwendt, zich tegen de Orde keert, of haar zelfs aanvalt. Want het gaat ons om de bewustwording, niet om de wijze, waarop deze bereikt zal worden. Maar wanneer u, geen gehoor gevende aan de raadgevingen uit de geest en niet eerlijk en volledig strevende naar het goede en het Lichtende, de mogelijkheid tot het bereiken van een zekere inwijding voorbij laat gaan, mag u niet verwachten, dat wij u toch zullen kunnen helpen. Dan kunt u alleen de gevolgen van uw eigen reacties en handelwijzen ondergaan. Eerst wanneer u dit hebt beseft, zijn er mogelijkheden om u verder te helpen. Zoals dit geldt voor de enkeling, voor de kleine groep in de Orde, zo geldt dit ook voor de gehele wereld.

Het is misschien wel aardig om hier enkele punten op te sommen, die in deze dagen steeds belangrijker beginnen te worden. De illusie van verbondheid, waaraan de mens rechten meent te ontleen die hij in feite niet bezit. Dit geldt voor staten als de USA, Cuba, Nederland, maar eveneens voor staten als Rood China enz. Bovenal geldt dit voor alle nieuwere en kleinere staten, die menen, dat zij - door zich in een wereldomvattende bond samen te sluiten - rechten verwerven. Dezen beseffen niet, dat het enige recht, dat zij op deze wijze misschien hebben verkregen, het recht is te spreken, maar niet betekent, dat zij nu ook op met de woorden overeenkomende daden van anderen kunnen rekenen. Hierdoor ontstaat een zekere wrok, een versterking van de zelfzucht van dergelijke groepen en staten, waardoor dezen zich op den duur tegen de gemeenschap zouden kunnen gaan keren. Een soortgelijk verloop hebben wij - in meer gematigde vorm - reeds kunnen waarnemen in de Volkerenbond. Door deze houding kan veel, wat de mensheid werd gegeven om haar te redden en verder te helpen, tot de ondergang van die mensheid bijdragen. Want dan zullen er prestigegeschillen ontstaan die geen feitelijke basis hebben, maar alleen voortkomen uit de behoefte zichzelf als meerdere of meerwaardige erkend te zien. Daarvoor zal men vaak vele mensenlevens en desnoods geheel de wereld opofferen.

Nu wordt tegen deze houding steeds weer gewaarschuwd. Daarbij wordt vanuit de geest hoofdzakelijk op de eenvoudige mensen ingewerkt, die gezamenlijk de naamloze massa vormen. De vraag, die steeds belangrijker wordt, is: zal deze massa zich tegen een dergelijke misbruik van macht, een dergelijk verkeerd inzicht in de waarden van het leven, werkelijk kunnen verzetten? Ik hoor daar een gefluisterd "ja". Het antwoord is ten dele juist. De massa zal het ergste kunnen voorkomen, wanneer elk deel daarvan bereid is voor dit resultaat ook zelf offers te brengen, grote offers zelfs. Dit betekent, dat de massa de gedachte aan eigen zekerheid, welvaart, eigen rechten, op zal moeten geven, of terzijde zal moeten stellen, dit alles opofferende om het enig belangrijke mogelijk te maken: ware vrede en samenwerking op aarde. Weigert de massa dergelijke offers te brengen, dan is de kans groot, dat de zich nu ontwikkelen-

de prestigewaanzin verder voortschrijdt. Indien dit het geval is, zullen in geen geval de gevolgen daarvan door een geestelijke leiding, of een wonderdadig ingrijpen van geestelijke machten, ongedaan worden gemaakt. Zeker zullen er ook geen mogelijkheden worden geschapen om zonder werkelijke offers op het laatste ogenblik nog aan de gevolgen van eigen fouten te ontsnappen door een ingrijpen van de geestelijke leiding.

In de laatste tijd hoor ik nogal eens van mensen, die een bepaalde geestelijke leider hebben, of menen te hebben, en daardoor tot de overtuiging zijn gekomen, dat zij voor zich en hun eventuele volgelingen een soort Ark van Noach kunnen scheppen. De één trekt de Alpen op, een ander bereidt zich voor op een tocht naar de Andes, een derde meent, dat het noodzakelijk is een expeditie naar Centraal Afrika voor te bereiden, omdat alleen daar veiligheid te vinden zou zijn. Maar meent u nu werkelijk, dat men aan de gevolgen van eigen houding en daden, aan de loop der gebeurtenissen, zal kunnen ontsnappen op deze eenvoudige wijze? Geloof mij, dit is niet mogelijk, zelfs niet voor een uitverkoren volk, of een uitverkoren groep. Want wat geschiedt, zal geschieden aan geheel de mensheid, zonder enige uitzondering.

Met dit alles heb ik voornamelijk de huidige toestanden geschetst en hun achtergronden. Maar wanneer ik iets verder zie, ontdek ik, dat veel der menselijke mogelijkheden en middelen deze ramp zou kunnen voorkomen, ofschoon deze gaven en middelen op het ogenblik nog verkeerd worden gebruikt. Let wel, het is niet mijn bedoeling zo dadelijk te gaan redetwisten over vragen als: is het wel goed jaarlijks een som weg te werpen aan het vervaardigen van een raket, die naar de maan moet gaan, terwijl met ditzelfde bedrag menig hongereg volk beter gevoed zou kunnen worden? Over dergelijke vragen zal men steeds kunnen blijven redetwisten en voor elk standpunt zijn redelijke en juiste argumenten aan te halen. Wel wil ik opmerken, dat steeds meer en steeds grotere delen van de welvaart, die een deel van de wereld heeft bereikt, bestemd wordt voor absoluut onnuttige, overbodige en daarom als luxe te beschouwen instellingen, organisaties, diensten enz. Hierin schiet men tekort, niet alleen tegenover het armere deel van de mensheid, degenen, die werkelijk hulp nodig hebben, maar ook tegenover zichzelf, want men berooft zichzelf zo van de middelen, die noodzakelijk zijn om een welvaart over geheel de wereld te scheppen, die alle geweld overbodig maakt.

Op het ogenblik tracht de kosmische leiding dit alles nog op te vangen. De geestelijke leiding der gehele wereld gaat uit van het standpunt dat hieraan iets gedaan moet worden. Zij stellen, dat zij daaraan alleen bij kunnen dragen door in toenemende mate de nadruk te leggen op de geestelijke waarden en aspecten van het menselijke bestaan. De geestelijke leiding meent, dat de inwerkingen van Aquarius een hiervoor gunstige mogelijkheid scheppen, zodat de mensheid in betrekkelijk korte tijd zou kunnen komen tot geheel nieuwe inzichten en een van de huidige stellingen, opvattingen en gevoelswaarden sterk afwijkend geestelijk besef. Zou de beschikbare tijd hiervoor onbeperkt zijn, dan zou dit doel zeker bereikt kunnen worden. Nu zijn er andere factoren in het spel, waardoor de noodzakelijke innerlijke en stoffelijke veranderingen zullen moeten optreden vóór het kritieke punt in de menselijke ontwikkeling wordt bereikt. Vóór het ogenblik, dat men bv. in Berlijn tot groter geweld over zou gaan, vóór bv. Cuba zou worden aangevallen, of men bv. zou besluiten net te doen, of er niets gaande is, wanneer Rusland zijn invloed in West-Europa met sterke hand verder uit zou breiden, of het westen zou besluiten - zonder direct te koloniseren, maar uit zuiver commerciële overwegingen - in te grijpen in nu door het Oostblok beheerste landen en streken in het Verre Oosten.

De lusteloosheid der gewone mensen, waardoor zij geen aandacht plegen te schenken aan deze ontwikkelingen en zich neutraal trachten te houden, is hierbij gevaarlijk. Deze lusteloosheid, dit *laissez-faire*, is op het ogenblik wel zeer groot. Wanneer deze lusteloosheid de volgende jaren blijft voortbestaan, zouden alle optimistische prognoses van de laatste tijd hierdoor achterhaald worden. Vergeet niet, dat er in Berlijn reeds geschoten is, dat er in Berlijn nog méér geschoten zal worden. Dit is niet te vermijden, maar het is niet noodzakelijk, dat daaruit een meer omvattend geweld voortkomen zal. Er is gestreden bij Cuba en ook hier zullen nog meer gewelddadigheden volgen. Maar het is zeker niet noodzakelijk, dat deze dingen tot een wereldoorlog voeren. De pogingen van Nationalistisch China om met een invasieleger de macht op het vaste land weer over te nemen, zijn op het ogenblik ten dele gefrustreerd. De voorbereidingen voor een invasie in de nabije toekomst worden zonder enige pauze voortgezet. Ook dit hoeft niet tot een wereldoorlog te voeren. Maar hier is de grens der mogelijkheid toch

wel zeer klein. Alleen reeds een prestige vraag kan ook hier tot een fatale bemoeiing van anderen voeren, met alle gevolgen van dien.

Vanuit het standpunt van een geestelijke leiding die de bewustwording van de mensheid nastreeft en niet slechts een gelukkig leven voor elke mens op aarde tracht voor te bereiden, zal de mens dit alles moeten gaan beseffen en daadwerkelijk zich met dergelijke toestanden gaan bemoeien. Op het ogenblik zult u, via pers en radio, maar ook in kerken en andere kringen, steeds weer kunnen horen, hoe de situatie op het ogenblik is. Steeds meer zal men u er op wijzen, welke dwaasheden zullen worden begaan, al is het maar door de overdrijving, waarmee men zijn verkeerde standpunt of eigenbelangen tracht te verdedigen. Dit is niet alleen te wijten aan de huidige omstandigheden en de invloeden van deze tijd, maar wordt wel degelijk verscherpt door een directe inwerking van de geestelijke leiding op deze wereld. De nadruk op dergelijke verkeerde inzichten, dergelijke onredelijkheden enz. zal in toenemende mate worden gelegd, zodat tegen het nieuwe jaar dergelijke feiten, toestanden en ontwikkelingen praktisch over de gehele wereld bekend zullen zijn. U hoeft dus niet uit onwetendheid het slachtoffer van dergelijke ontwikkelingen te worden.

Maar wanneer men deze ontwikkelingen en mogelijkheden beseft, zal men ook in moeten grijpen. Daarnaast is het nodig om een zekere reserve van krachten enz. te kweken. Vanuit het standpunt van de geestelijke leiding kan een dergelijke reserve nooit worden verkregen door alleen maar in te gaan op het werken en streven van een betrekkelijk kleine groep van ernstig denkende en levende mensen. Dezen bezitten geen kracht genoeg, geen inzicht en zekerheid genoeg, om in tijden van verwarring een reserve van krachten en een middel tot het herstellen van een juister en redelijker denken bij anderen te vormen. Daarvoor heeft men mensen nodig, die men wel ingewijden zou kunnen noemen. Dergelijke ingewijden, ofwel méér-wetenden, zijn niet en kunnen zelfs niet de slaven van geestelijke invloeden en krachten zijn. Juist wanneer je verder groeit, wanneer je beter gaat begrijpen waar het in dit leven op de stoffelijke wereld feitelijk om gaat, wanneer je gaat beseffen, wat werkelijk belangrijk is, wat men moet doen om in zichzelf werkelijke rust en vrede te kennen, zo terugkerende tot het verwerven van werkelijke en blijvende voldoening in het leven en een werkelijk en blijvend contact met de eeuwigheid, is zelfstandigheid een eerste noodzaak. Een ieder, die geschikt is, zal in deze tijd, door soms zeer harde beproevingen, tot deze zelfstandigheid worden gebracht. Het is niet meer noodzakelijk, dat de geest spreekt en orakelt, zó de mensheid overbluffende of meeslepde, zonder dat zij de werkelijke betekenis van dit alles beseft. De tijd voor dergelijke verschijnselen en zeker de belangrijkheid van deze verschijnselen, zal dan ook binnen enkele jaren voorbij zijn.

Ook is het in deze dagen steeds minder belangrijk, dat er op de wereld nog wonderen gebeuren, die van buitenaf worden veroorzaakt. De mens draagt in zich dezelfde krachten, de mens draagt in zich de mogelijkheid van het noodzakelijke weten. Wanneer deze mens dan in zichzelf de band weet te vinden met het Hogere, zal hij in staat zijn als zelfstandig levend en denkend mens - bekend met de wetten van oorzaak en gevolg, evenals de wetten en regels der harmonie - onder de mensheid kunnen werken op een verantwoorde wijze. Dan zal hij niet meer wonderen tot stand brengen, zonder de bron en werking daarvan te beseffen, maar deze uit eigen weten en kracht kunnen verrichten. In het geval van een algehele ramp of verwarring zal zo'n mens niet meer door ingrijpen van buiten en het terzijde stellen van alle geldende wetten van oorzaak en gevolg gespaard kunnen worden, maar eenvoudig gespaard worden door zijn wijze van leven, de door hem zelf bewust geschapen gevolgen, geheel volgens de kosmische wetten. Wie hiertoe niet komt, zal de gevolgen van eigen leven en daden moeten dragen zonder enige mogelijkheid, dat van buiten af nog te zijnen gunste wordt ingegrepen.

Nu kunt u menen, dat dit misschien hard is. Ik kan mij voorstellen, dat het hard is voor een mens, die altijd persoonlijke bindingen met geestelijke vrienden en een persoonlijke geestelijke leiding heeft gehad, wanneer deze in deze dagen opeens wegvalt. Ik kan mij voorstellen, dat het wreed lijkt om een mens, die een groot deel van zijn leven bv. aan het helpen van zijn medemensen gegeven heeft, opeens te laten ontdekken, dat zijn overtuiging van hulp door God en engelen opeens onjuist is, zodat hij zal moeten besluiten: "Ik sta overall alleen voor...." Degene, die anderen heeft geholpen door contacten met de geest, zal het hard en misschien zelfs ondragelijk vinden, wanneer hij/zij ontdekt: "Nu weet ik, wanneer ik iets zeg, niet eens meer, of het uit mijzelf, dan wel uit een geestelijke bron stamt....." Zo iemand zal geneigd zijn

te stellen: "Vol aarzelingen sta ik, voor mijn eigen gevoel, nu helemaal alleen. Wat moet ik doen?" Wanneer een dergelijke mens leert beseffen, dat er een juiste weg is, een weg, die uit hem/haar zélf voortkomt, dan ligt de situatie opeens anders. Dan kan uit het helpen voor rekening van anderen een bewust leiderschap, een bewust en uit éigen krachten leiding geven aan anderen uitgroeien.

Dat is een bewust leiderschap, dat geen wetten meer stelt aan anderen, maar de anderen in staat stelt eigen fouten te zien en te verbeteren, terwijl door dit leiderschap hulp zal kunnen worden verleend om overal, waar dit binnen het kader der kosmische wetten mogelijk is, de gevolgen van eigen verkeerde handelingen en daden bij mensen tijdig op te vangen.

De gedachte aan een dergelijke - op het ogenblik op de wereld steeds belangrijker wordende - groep van bewusten is hoopgevend. Maar meer hoop en zekerheid zouden wij hieruit kunnen putten, wanneer zij op het ogenblik wat meer invloed en betekenis zou bezitten. De geestelijke leiding, die het lot der aarde helpt bepalen, overweegt daarbij het volgende:

Wanneer een zeker minimum aan geestelijke vermogens op deze wereld door de mensheid gehanteerd kan worden, heeft de mensheid de eerlijke kans vanuit zichzelf te beantwoorden aan de vele hoge en Lichtende krachten, die in deze dagen op de wereld tot uiting komen. Indien de mensheid haar eigen lusteloosheid, haar mismoedigheid en zelfzucht daardoor leert overwinnen, zal zij - ongeacht de verschijnselen in de natuur en de door menselijk ingrijpen veroorzaakte afwijkingen van het tot nu toe bestaande - zich aan kunnen passen. Dan zal het menselijke ras evolueren en het doorsnee menselijke lichaam een waardige woonplaats worden voor meer Lichtende geesten. Deze mensheid zal dan, ofschoon misschien in aantal zeer beperkt, in staat zijn de wereld verder te ontwikkelen, zodat zij meer mogelijkheden biedt in materieel, zowel als geestelijk opzicht. Daarna kan deze wereld langzaamaan een zekere taak, een zending, gaan over nemen in dit deel van het heelal.

Als je dit zo hoort, klinkt het als een stoutmoedige droom. De fantasten zien na dergelijke woorden zichzelf reeds als de reddingbrengende ruimtepiloot nr. X Y Z 777 met een vliegende schotel naar een onbekende planeet razen, om aan de onderdrukten daar verlossing te brengen. Ik ben bang, dat het voorlopig zo niet zal gaan. Stel u echter voor, dat er op aarde ergens harmonie is, bv. in een kleinere kring. Een groep, die werkelijk weet, wat zij wil en beseft, dat zijzelf aansprakelijk is voor haar werken, terwijl zij eveneens weet, dat zij binnen de perken van de kosmische wetten een zeer grote invloed uit kan oefenen en over een redelijk grote macht beschikt. Stel u daarbij verder voor, dat het werken en streven van een dergelijke groep gesteund wordt door de gelijkmatige en goede ontwikkeling van haar gehele wereld. Dan kan zij als een machtig baken een Licht geestelijk uitwerpen, dat heel wat verder gaat, dan op het ogenblik voorstelbaar is.

Men heeft op aarde met bepaalde instrumenten nog niet zo lang geleden een lichtbundel op de maan geworpen en de reflex daarvan weer op aarde opgevangen. Maar een ras, dat geestelijk verder is gegroeid en geleerd heeft de krachten en mogelijkheden van de wereld der gedachten te gebruiken als een normaal deel van eigen wereld en bestaan, kan met meer gemak een gedachtestraal werpen tot bv. Aldebaran en de reflexen daarvan geestelijk opvangen. De aarde kan in de komende periode van ontwikkeling een zeer belangrijke rol spelen in dit deel van het Melkwegstelsel. Maar deze rol zal zij alleen kunnen spelen, wanneer de mensheid voldoende geestelijk bewust geworden is. Faalt de mensheid, dan is het beter, dat zij terugvalt tot een zeer primitief stadium en opnieuw haar weg begint, of zelfs geheel wordt uitgeroeid, omdat hierdoor een nadelige invloed van andere werelden wordt voorkomen en een nieuwe mogelijkheid tot opbouw wordt geschapen. Dit klinkt erg liefdeloos, wanneer men denkt aan de vele miljoenen mensen, die op het ogenblik op deze wereld leven en het onvermijdelijke lijden, waarmee een ondergang gepaard zou gaan.

Ofschoon dit alles slechts een stelling is, moeten wij toch even verder hierover nadenken. Dan zult u bemerken, dat uit dit schijnbaar nodeloze lijden enz. toch ook veel lering, veel nieuw bewustzijn voort kan komen. Dat er voor zeer vele mensen een pijnlijke en misschien zelfs wat gewelddadige, maar gezien de huidige ontwikkeling, noodzakelijke bewustwording uit zal groeien. Zó bezien zou zelfs een algehele ondergang niet wreed zijn, maar het beste kunnen

zijn, wat vanuit de geest en de kosmos voor de wereld en de mensheid kan worden gedaan. Dit alles stel ik, om u duidelijk te maken, dat volgens het standpunt van een geestelijke leiding, lijden niet noodzakelijk wreedheid of liefdeloosheid met zich brengt. Mag ik de pessimisten verzoeken zich voorlopig nog niet te verenigen onder de leuze: de aarde zal vergaan, de wereld gaat onder... . Want dan zou u de betekenis van mijn woorden niet verstaan. Integendeel, zeg uzelf, dat elke stap, die de mensheid voorwaarts doet, voert tot een nieuw begrip, een deel hebben aan een grotere geestelijke waarheid. Elke schrede, waardoor de mens dichter bij de werkelijkheid komt, de onveranderlijke waarheid, waarop de wetten van het Al gebaseerd zijn, betekent een vermindering van de mogelijkheid, dat de mensheid zichzelf ten gronde richt, of de wereld ontijdig ten gronde zou gaan. Elk benaderen van deze waarheid, ook al geschiedt dit slechts door één mens, is een punt in het voordeel der gehele mensheid. Het groeiend besef, dat men zelf iets dient te doen en niet slechts de arbeid van anderen dient af te wachten, betekent verder een steeds groeiende mogelijkheid om van de positieve tendenzen, die de aarde op het ogenblik bereiken, ten volle gebruik te maken.

Wie denkt daar zo sarcastisch, dat van die positieve invloeden anders de laatste tijd weinig te bemerken is?

Ik wil u een beeld geven van de ontwikkelingen in de laatste tijd. U hebt een periode van malaise meegemaakt - allemaal - met een dieptepunt, dat voor de meesten wel gelegen zal hebben tussen 20 en 25 augustus. Daarna is het iets dragelijker geworden, maar lijdt men nog onder de naweeën van deze periode. Op het ogenblik zullen velen besluiteloos zijn, er zijn onzekerheden en de meeste mensen weten eigenlijk niet goed, waar zij aan toe zijn, zelfs niet met betrekking tot zichzelf. Nu komt er in de komende dagen een uitstorting van hoge geestelijke krachten op aarde. Denk niet, dat daardoor de wereld, de toestand, opeens zal gaan veranderen. Het betekent alleen, dat de meer bewusten onder de mensen deze Lichtende werking onmiddellijk innerlijk zullen ondergaan. Wanneer deze uitbarsting van geestelijke krachten begint door te werken, zal bij de meeste mensen de huidige tendenz van twijfel, misnoedigheid en lusteloosheid, wat gaan verdwijnen. Er komt wat meer leven in de brouwerij. Wij zullen een periode, zien van voorbereidende werkzaamheden en toenemende activiteit, die m.i. zal culmineren in een reeks van positieve ontwikkelingen en gebeurtenissen aan het einde van de maand oktober. Ook de reeks van rampen, die in de laatste maanden zeer belangrijk was, zal afnemen. Er zullen ook in de komende maanden nog wel rampen plaats vinden, maar hun aantal zal m.i. afnemen, terwijl de gevolgen ervan in verhouding minder ernstig zullen zijn. Opvallend zal daarbij zijn, dat de mensen sneller, eenvoudiger en gemakkelijker zullen kunnen ingrijpen. Er is zéker méér energie. De vraag is alleen, wat men daarmee zal doen. Naar ik aanneem, zullen degenen, die - vanuit ons geestelijk standpunt beschouwd - zeer negatief zijn in hun streven, hiervan gebruik maken om allerhande politieke, economische en strategische handigheidjes uit te halen. Uw krant zal in deze periode nog steeds ergerlijk opwindende lectuur bieden.

Maar in deze periode is iets te bereiken. Wanneer men iets wil gaan leren, wanneer men een nieuwe richting van denken en werken wil inslaan, wanneer er belangstelling voor meer geestelijke waarden is gewekt, wanneer men een bepaalde taak of activiteit verwacht, dan zullen reeds de komende weken grotere mogelijkheden bieden, dan in lange tijd aanwezig waren. Het is dan ook zaak in de komende maand juist aan deze punten eens extra aandacht te schenken.

Eenvoudig gesteld geven zowel de kosmische invloeden van het ogenblik als de inwerking van de wereld omvattende geestelijke leiding u de mogelijkheid in de komende dagen iets voor te bereiden, dat in de toekomst voor u en anderen van het hoogste belang kan zijn. De geestelijke leiding geeft deze mogelijkheid. U hebt hier niet alleen maar te maken met natuurlijke invloeden, of de inwerking van planeten enz. U hebt hier wel degelijk te maken met een directe activiteit van een de aarde originerende groep van Lichtende geesten, die uit zeer verschillende sferen stammen en van uiteenlopend gehalte zijn, maar op het ogenblik allen slechts één en hetzelfde doel kennen. De Witte Broederschap grijpt in deze periode waarschijnlijk eveneens in.

Tevens is het aan te nemen, dat ook de nieuwe wereldleraar weer op de voorgrond zal treden. Hij zal dit waarschijnlijk doen aan de hand van grensmoeilijkheden tussen India en Pakistan,

waarschijnlijk in India. Enkele maanden daarna verwachten wij, dat hij actief op de voorgrond zal treden in Egypte tijdens onlusten.

U mag niet denken, dat hieruit een onmiddellijke en voor de gehele wereld onmiddellijk kenbare openbaringsboodschap uit voort zal komen. De betekenis van zijn wezen en werken, de ware inhoud van zijn leringen, kunnen eerst beseft worden, wanneer de huidige periode van onrust bijna ten einde is gekomen. Toch is zijn optreden hier reeds nu van buitengewoon belang, omdat hij zal trachten een vastere geestelijke basis te leggen in bepaalde brandpunten van onrust, waardoor een geestelijke groei daar mogelijk wordt. Dat is niet alleen belangrijk, maar wel degelijk ook hoopgevend.

Kort voor het kritieke jaar 1963 begint, is er nogmaals een zeer krachtige inwerking van de Lichtende geest op deze aarde. Het ingrijpen van de wereldleraar valt hiermede samen. De Goddelijke kracht, de geestelijke leiding, zijn niet van plan de mensheid aan haar lot over te laten, maar scheppen de gunstigste condities voor de mensheid om zich niet slechts een verder voortbestaan van het ras te verzekeren, maar tevens te komen tot een betere samenleving op aarde, juistere maatschappelijke verhoudingen, een betere samenwerking van nu vijandig gezinde machten en een grote geestelijke opleving te bereiken.

Dat u juist in deze warrige dagen vaak wat beperkt wordt in uw meer persoonlijke contacten met de Geest, moet u niet hinderen, want hoe groter de algehele beïnvloeding van de mensheid zal worden, hoe minder tijd en kracht er voor de, in verhouding tot het geheel, immers onbelangrijke, enkeling overblijft. Degenen, die zelfstandig kunnen denken en handelen, die vanuit, met een bewustzijn van de geestelijke mogelijkheden, voorwaarts kunnen gaan, zullen in deze tijd wel steun verkrijgen, maar alleen in de richting van het grote geheel en niet meer in een meer persoonlijke zin.

Er is geen mogelijkheid meer om te vragen, hoe het nu ook weer gaat met de overgegangene man van een vriendin, of wat er morgen te doen zal zijn. Ook zij, die in het verleden deze dingen steeds wisten, zullen onzeker zijn en maar ten dele overtuigd zijn van de mogelijkheid deze dingen alsnog vast te stellen. Zij, die persoonlijk uittreden en zich in de sferen bewegen, kunnen dit alles nog wel nazoeken. Maar ook dan is het niet waarschijnlijk, dat men alle noodzakelijke hulp voor het onderzoek zal vinden, zodat men niet gemakkelijk het gestelde doel zal kunnen bereiken. In ieder geval worden dergelijke taken zwaarder, dan zij de laatste eeuwen geweest zijn. Waar het handelt over de mensheid en de juiste instelling t.a.v. die mensheid, gebeuren er grote dingen.

Nu ik toch van deze dingen spreek: u zult wel begrijpen, dat er vele lang gevestigde ideeën verlaten zullen moeten worden. Het zal in dit verband interessant zijn te zien, hoe verschillende richtingen binnen de zeer dogmatische roomse kerk bij het komende Vaticanum met elkaar in strijd zullen komen. In deze vergadering zullen namelijk voorstellen worden gedaan en eisen worden gesteld, waarvan een groot gedeelte van de clerus zeker ijzen zal. De terugkeer tot een praktisch christendom als voorwaarde voor een voortbestaan van een dogmatisch christendom zal daar wel degelijk worden gesteld. Wanneer de resultaten dezer niet onmiddellijk aan de verwachtingen, die velen ervan koesteren, beantwoorden, zo kan men er toch zeker van zijn, dat dit het begin is van een ommekeer in het christendom, dat voor alle mensen belangrijk kan worden.

Een soortgelijke ontwikkeling komt tot uiting in het haast wanhopig streven van vele partijen om tot een nieuw staatkundig begrip te geraken. Wanneer u zich wel bezig houdt met de politieke verwickelingen van het ogenblik, zij het in Nederland dan wel elders, zo zult u zien, dat alle politieke partijen reeds nu zoeken naar een nieuw programma, een nieuwe formulering van hun beginselen. In vele gevallen blijkt men zelfs samenwerking met tegenstanders te zoeken en contacten op te nemen met het buitenland om toch maar een nieuwe en nog aanvaardbare formule te kunnen vinden. De politieke leiders beseffen zeer wel, dat de tijd van een eenvoudig strijden voor een beter morgen, of het behouden van de rechten van vandaag, voorbij is. Zij begrijpen, dat het in deze dagen niet meer mogelijk is volgelingen te winnen met een programma, dat gericht is op ontwikkelingen, die nog 100 jaar in de toekomst liggen - of zelfs maar tien jaren ver. Er moet praktisch gewerkt worden, er moet praktisch iets bereikt worden,

en wel zo snel mogelijk. Maar dit is alleen mogelijk, wanneer men afstand neemt van vele doodgeprate stelregels, van vele op zich verouderde begrippen. Vooral zal men afstand moeten doen van groepschauvinisme en vele nationalistische vooroordelen. Dit wordt in ruime kring heel wat beter beseft, dan men als oppervlakkig beschouwer mogelijk zou achten. Vandaar dat ook op dit terrein zich ontwikkelingen voordoen, die hoopgevend zijn. De politici zullen zichzelf niet helemaal kunnen overwinnen. Er zal altijd wel sprake zijn van leuzen als: "Dit kabinet moet vallen" enz. Dat hoort er nu eenmaal bij en schijnt deel van het spel te zijn. De achtergronden van de wereldpolitiek en zelfs de landelijke politieke ontwikkelingen worden steeds realistischer. Niet meer de belofte en de zorg voor morgen, maar het resultaat van vandaag zal steeds meer de nadruk krijgen. Daarvan zult u beelden kunnen zien in de komende maanden in o.m. Engeland en de USA. In wat mindere mate zal dit alles ook in Nederland tot uiting komen en voeren tot een wijziging in de bestaande politieke verhoudingen. Naar ik vrees, zult u nog geen weerklank van deze nieuwe benadering aantreffen in de Miljoenen Nota.

De vernieuwing van het menselijk denken, die ook op deze wijze wordt gestimuleerd, voert tot een groter samenwerking tussen mens en geest, een grotere eenheid tussen stoffelijke wereld en sferen. Naar ik meen, hebben wij deze dingen reeds eerder met elkaar over deze punten gesproken. Een collega van mij bracht daarna naar voren, dat Jezus, Die gestorven is op Calvarië, Zich in deze dagen weer dichterbij de mensheid bevindt en zich intenser met de mensheid als geheel bezig houdt, dan in lange tijd het geval was. Hetzelfde geldt op het ogenblik ook voor vele andere grote leraren. Nu durf ik niet te beweren, dat deze werkzaamheid plus het ingrijpen van de geestelijke leiding op deze wereld opeens overal mirakelen zal laten gebeuren, of dat nu opeens overal ingewijden zullen opstaan, die in het openbaar gaan prediken. Ik meen, dat de tijd hiervoor eerst begint over enige jaren, mogelijkwijze in 1967. Ik weet echter zeker, dat alle door mij genoemde krachten, machten en Meesters reeds op het ogenblik intens werkzaam zijn, en ik weet ook, dat mensen, die met Jezus - of andere krachten en leraren - gebonden zijn, op het ogenblik zelfs binnen hun gebondenheid aan het geloof even sterk - of sterker - dan anders de invloed ondergaan van dit alles.

De noodzaak om de huidige sociale samenhangen ingrijpend te herzien en vele van de nu heersende taboes op te heffen, wordt eveneens binnen de kerken, zowel als daarbuiten erkend. De mens zal, zo beseft men overal, tot een grotere vrijheid en zelfstandigheid moeten terugkeren. Daarbij zijn regels van minder belang. Natuurlijk is het niet de bedoeling de mensen te brengen tot een onbeperkt libertinisme, maar bij de voortgang der huidige ontwikkelingen zou Libertas, de vrijheid, steeds meer in het geding komen en dreigt langzaam te sterven. Zelfs in landen, die eens een voorbeeld van persoonlijke vrijheid heetten te zijn en deze vrijheid als belangrijkste goed in hun wetten vastlegden, wordt de persoonlijke vrijheid meer en meer bedreigd. De mens wordt meer en meer tot een soort automaat gemaakt, een niet meer geheel levend wezen, een nummer in een reeks van nummers, een soort melkkoetje, waaruit men alle maatregelen tot behoud van bestaande toestanden en samenhangen kan betalen, een onderdeel van een grote machinerie, dat weinig of geen persoonlijke erkenning meer kan verlangen.

Gezien de geestelijke behoeften en noodzaken van de werkelijke mens, het werkelijke ego, is deze ontwikkeling niet aanvaardbaar. De mens dient de vrijheid te behouden om vrijelijk volgens eigen inzichten te leven en daarbij te streven naar alles, wat volgens zijn persoonlijke inzichten goed is. De geestelijke leiding werkt ook aan deze ontwikkelingen met alle macht en naar beste vermogen. Dat dit alles voor de gewone mensen niet zo aangenaam is, zult u kunnen begrijpen. Alle vaste normen schijnen zo teloor te gaan. In de komende maanden en jaren zal menigeen uitroepen: "God, bestaat Gij dan nog? Hebt Gij ons dan niet verlaten?", want men zal zich eenzaam, machteloos en verlaten gevoelen. Dit is begrijpelijk. Altijd weer, wanneer men afscheid moet nemen van een geborgenheid, van een gekende en beperkte wereld, zal men dergelijke klachten uiten. Men voelt zich als een kind, dat bij de geboorte slechts met verzet en schreien door de poorten des levens treedt in een wereld, waarin geen geborgenheid meer is en men zelf, alleen en voor zich, moet leren bestaan, zelf adem moet halen en zelf voeding moet zoeken, aanvaarden en tot zich nemen. Het is duidelijk, dat soortgelijke reacties onvermijdelijk zijn bij allen, die uit de gebondenheid, en beperkingen van een klein en beperkt geloof en denken opeens geconfronteerd worden met de zekerheid: ikzelf moet werken, ikzelf moet leven. Er is geen beroep op genade meer mogelijk, ik zal mijzelf en mijn bestaan binnen de eeuwigheid

moeten rechtvaardigen. Ikzelf moet handelen; ik kan mij niet meer op anderen beroepen of wensen, dat God wel voor mij zal zorgen en mij mijn plaats zal tonen.

Het is niet zo gemakkelijk afstand te doen van alle geborgenheid en te beseffen, dat het steeds weer het eigen wezen van de mens is, dat zijn juiste plaats binnen de Schepping zoekt en alleen daardoor God werkelijk kan leren kennen. Het is moeilijk te aanvaarden, dat het het eigen Ik is, het eigen wezen, dat handelt, werkt en beslist, zodat men geen enkele verantwoordelijkheid af kan schuiven op hogere machten, maar zelf, levende uit de hogere kracht, verantwoordelijk is voor alles, wat men tot stand brengt. Het is altijd weer pijnlijk om een idee van zekerheid prijs te moeten geven. Voor menigeen zal het dan ook zwaar vallen van bepaalde dogmata, van bepaalde zekerheden van de huidige sociale structuren en de huidige wetten afstand te doen.

De ouderen hoor ik nu reeds kreunen en steunen, zich afvragende, of zij dan al die jaren voor niets hebben geleefd en gestreefd. Men zal hen antwoorden: jullie hebt niet voor niets geleefd en gestreefd, maar u zult opnieuw uw taak moeten overdenken en kiezen. Want alles, wat tot op heden door u werd opgebouwd, was slechts de basis van de toekomst. De mensheid van het verleden heeft, door haar structuren, die steeds beëngerder de persoonlijke vrijheid en zelfs de vrijheid van het menselijke denken aan gingen tasten, als het ware een kuil gegraven, waarin nu de fundamenten voor de tempel van morgen moeten worden gelegd. Dit is de tijd, dat de opbouw gaat beginnen. Degene, die in een tijd van bouwen nog verder wil graven, zal daaraan zelf ten onder gaan. Het geheel is nogal eenvoudig, zoals u ziet. Maar men dient te beseffen, wat er gaande is en niet steeds weer zich in herinneringen zonder waarde mogen verdiepen.

Hiermede besluit ik het eerste deel van mijn betoog.

Vraag: Ik dacht aan de aansluiting van Engeland bij de Europese Gemeenschap, waartegen de Dominions zoveel bezwaren hebben.

Antwoord: Het is logisch, dat het oude vaak moet vervallen, opdat het nieuwe kan leven. Maar eens was de koloniale verhouding en het koloniale bezit voor bijna alle landen van Europa het meest belangrijke. Nu koloniale verhoudingen in de praktijk niet meer kunnen voortbestaan, is de verhouding in het Gemenebest er een geworden van samenwerking tussen verder geheel zelfstandige en zich als onafhankelijk beschouwende eenheden. Deze samenwerking kan rustig voortbestaan, maar Engeland zelf kan daarin niet meer de belangrijkste partner zijn.

In de plaats van een leiding te geven, kwam reeds een toestand, waarbij Engeland gelijktijdig als symbool en markt moest dienen. De belangrijkheid van Engeland voor het Gemenebest werd ten dele nu al, en wordt in de komende jaren, nog verder overgenomen door Canada. Engeland kan wel zijn belangrijkheid en invloed bevestigen en verstevigen, wanneer het er toe over kan gaan met de rest van Europa een hecht politiek en economisch blok te vormen.

Dit is in overeenstemming met de algemeen groeiende tendens tot samenwerking, zoals u misschien reeds weet. Een blok is in deze vorm niets anders dan een samenwerking in zo groot mogelijke harmonie met een voorbijzien van bepaalde zuiver persoonlijke belangen. Twee mensen kunnen elk afzonderlijk werken, ofschoon zij, wanneer dit nodig is, bereid zijn elkaar te helpen. Op een gegeven ogenblik komen zij voor een situatie te staan, die door geen van beiden meer beheerst kan worden. Zij gaan nu blijvend samenwerken en vormen zo een team, dat alle regels van ik en jij, van voorrang en belangrijkheid, terzijde stelt. Men gaat geheel en eerlijk samen. Op het ogenblik, dat zij deze band met elkaar aangaan, kunnen zij beiden veel meer werk verzetten en zullen zij vlugger en betere resultaten kunnen behalen.

In een wereld, die zo overdadig bevolkt geraakt als de huidige, terwijl gelijktijdig de verdeling van rijkdom en gebrek, zó onevenwichtig is als in deze dagen, kan alleen nog een perfecte teamgeest van bij elkaar liggende en daardoor geografisch, topografisch en sociologisch met elkaar verbonden gemeenschappen invloed uitoefenen en resultaten afwerpen.

Engeland zal, zij het aarzelend, zijn intrede doen in de EEG, ook al zal dit veel verzet opwekken bij de groeperingen in handel en arbeid om redenen, die ik hier niet verder wil noemen. Vooral het gewone volk zal zich verzetten, omdat het beseft daardoor aan concurrentievoorwaarden te moeten voldoen, die tot voor kort binnen dit land onvoorstelbaar waren. Het verzet van de

handel is gebaseerd op de neiging bestaande methoden en afzetmogelijkheden te behouden, daar men ook hier vrees voor de condities binnen een gemeenschappelijke markt, onder andere i.v.m. het productieapparaat, wijziging van normen en aanpassing aan op het continent gangbare zakenmethoden. Meer en meer beseffen de verantwoordelijke personen, dat een politieke unie of eenheid niet voldoende is, doch deze alleen zin en kracht kan hebben, wanneer zij op een sociale en economische band berust.

Vanuit de geest zullen dergelijke ontwikkelingen wel degelijk bevorderd worden, al hangen zij slechts indirect samen met de nieuwe ontwikkelingen van de geest. Grenzen moeten immers vallen. Dit is alleen mogelijk, wanneer eerst de heilige huisjes van het verleden sneuvelen, de leuzen van óns land, ónze rechten, óns voordeel, de bescherming van ónze welvaart enz. en de grenzen verdwijnen. Dit proces speelt zich op het ogenblik in Engeland af, maar ook in Duitsland en Frankrijk. In Italië zien wij soortgelijke ontwikkelingen, terwijl ook Griekenland zich niet langer kan onttrekken aan de noodzaak samenwerking vóór nationale trots te stellen. Ook Nederland heeft vele klappen voor zijn nationale trots moeten incasseren en zal niet zonder spijt toe moeten geven, dat de wereld anders is dan vijftig jaar geleden, zodat zij ook aan het kleine Nederland geheel andere eisen stelt dan in het verleden.

Vraag: Wanneer men een eenheid van landen schept, schept men dan ook automatisch een contra?

Antwoord: Niet in die zin. Wanneer ik een eenheid schep, schep ik natuurlijk in de eerste plaats een nieuwe macht, maar in de tweede plaats veroorzaak ik een verandering van productie en productiemethoden, terwijl ik tevens een vrijere uitwisseling van gedachten toe moet laten. Tevens heeft men de mogelijkheid armoede en welvaart over een groter gebied te spreiden en zo een grotere homogeniteit van economische verhoudingen en geestelijke mogelijkheden te verwerven. Wanneer men dit doet, zal natuurlijk een ander blok ontstaan als tegenstelling tot het nu gevormde. Maar wanneer een dergelijk blok in zich moet gaan concurreren met de economische en sociale, maar ook geestelijke ontwikkeling en binnen de delen daarvan, zal het zijn agressiviteit niet zo snel naar buiten toe uiten als één enkel land, dat interne moeilijkheden heeft en daarom maar naar strijd en oorlog grijpt als een middel om de bestaande gezagsverhoudingen te continueren. De neiging om als blok een ander blok te bestrijden zal wel degelijk blijven bestaan, maar men zal minder snel er toe komen dit met geweld te doen.

Realiseert u zich, dat de werkelijke strijd tussen USA en USSR hoofdzakelijk op de universiteiten wordt gevoerd? Het gaat op het ogenblik in de eerste plaats om kunde, het scheppen van productiemogelijkheden, het gaat om het vormen van een zekere materiële en geestelijke reserve. Deze kan, zoals beide - overigens geheel verschillende statenbonden - beseffen, alleen verkregen worden, wanneer de mensheid groeit en zich meer bewust wordt van steeds meer waarden en mogelijkheden. In Rusland - en dat betekent zeer veel voor dit land - begint men zelfs te beseffen, dat men nimmer in een té strakke gebondenheid, in casu aan een strak Leninisme of Marxisme, kan komen tot de maximumprestatie. Hiervoor is nu eenmaal een zekere vrijheid nodig. Vandaar dat, ofschoon het communisme zeker blijft bestaan en in zijn gewijzigde vorm zelfs steeds belangrijker wordt, de gedachtenvrijheid in de oostelijke staten op het ogenblik toeneemt en niet afneemt.

Hierdoor hoop ik duidelijk te hebben gemaakt, dat de vorming van blokken weliswaar aanleiding zal zijn tot het vormen van andere blokken, maar dat deze elkaar niet noodzakelijkerwijze met geweld zullen gaan bestrijden. Het is zelfs waarschijnlijker, dat zij zich gaan gedragen als concurrenten, die door hun strijd op vreedzaam terrein op den duur zoveel waardering voor elkaar krijgen en zozeer op elkaar aangewezen raken, dat zij automatisch, bij een voortschrijden van de ontwikkelingen, gezamenlijk een team zullen gaan vormen. Dit is geen wensdroom, maar een feit; tenzij voordien een werkelijke wereldoorlog uitbreekt, zal rond 1970 sprake zijn van teamwerk tussen de grote tegenstanders van uw dagen, namelijk Rusland en Amerika.

Nu volgt het tweede deel van mijn betoog.

Wanneer er sprake is van een de gehele wereld omspannende en voor het gehele menselijke ras geldende geestelijke leiding, met een vermindering van het element der zuiver persoonlijke

leiding uit de geest - de persoonlijke meester enz. - zou men geneigd zijn aan te nemen, dat de mogelijkheden voor de enkeling verminderen. Waar de eenling - en vooral degene, die over een zekere gevoeligheid beschikt en gevoel heeft voor hogere waarden - zijn persoonlijke mogelijkheden binnen het geheel toe zal zien nemen, zal elke mens van goede wil zelfs meer steun worden gegeven, dan in het verleden mogelijk was. Alleen geschiedt dit niet meer op een zo zuiver persoonlijke wijze als voorheen.

Vergelijkenderwijze het volgende. Vroeger gaf een mecenas aan een kunstenaar de middelen om een studiereis te maken. Dat was een vrije gift van een particulier, meestal voortkomende uit persoonlijke waarderingen en persoonlijk contact. Deze gift werd niet aan de beste kunstenaar geschonken, maar kwam meestal ten goede aan iemand, die men wel aardig vond en wiens werk men wel kon waarderen. Op het ogenblik worden dergelijke beurzen door de staat verdeeld, of door instellingen, die veel lijken op een officiële instantie. Het persoonlijke element speelt hierbij een veel kleinere rol, terwijl alles redelijker en objectiever wordt beoordeeld. Er wordt niet alleen rekening gehouden met het behoefte-element, maar men beziet ook de huidige prestaties en toekomstmogelijkheden.

Aan de hand van dit alles moedigt men dus de werkelijke verdienstelijke kunstenaar aan, die binnen het kader van de behoeften en noodzaken blijft. Op dezelfde wijze kan men stellen, dat de mens, die eens een zuiver persoonlijke meester had, nu terug zal kunnen grijpen op een ontelbaar aantal meesters en krachten, mits hij presteert. Het woord "meester" kunnen wij overigens beter vertalen door te zeggen "Lichtende Kracht". De Lichtende Krachten zullen iemand, die oprecht streeft, zonder te vragen of er een persoonlijke band bestaat of niet, alles geven, wat hij maar nodig heeft om verder te komen. Indien een dergelijke mens bijzondere krachten nodig heeft om een wonder te doen, dan luidt de vraag: is dit wonder noodzakelijk? Dan hoeft men zich niet meer af te vragen, of de eigen geestelijke meester hiervoor zorg kan dragen, maar zal men de zekerheid hebben, dat uit het geheel der krachten en vanuit het geheel der geestelijke leiding van deze wereld dit alles gegeven kan worden.

Vroeger heeft menigeen misschien stilletjes zich afgevraagd: "Meester, waar moet ik heen gaan? Wat moet ik doen?" Nu is het anders. De mens zal nu zelf moeten besluiten, zal moeten zeggen: "Ik streef nu zelf. Ik ga daar en daar heen, ik doe zo en niet anders". Dan is er geen geestelijke stem meer, die u vertelt, dat het vandaag noodzakelijk is naar Delft of naar Leiden te gaan. Men gaat zelf. Maar door zijn streven is men zo gevoelig, dat men als het ware aanvoelt, wat de juiste weg is. Misschien keert men halverwege om en gaat naar een ander doel. Komt men daar ter plaatse, dan vindt men daar reeds alles, wat men nodig kan hebben en blijkt uit de omstandigheden zelfs duidelijk, wat de eerste taak is, die men zal moeten verrichten.

Natuurlijk is dit minder persoonlijk, minder intiem en daardoor voor velen ook minder aange-naam. Maar daar staat tegenover, dat dit alles grootser en machtiger is en dat de resultaten beter zijn. Ik meen, dat wij dit aspect van de huidige ontwikkelingen niet zonder meer terzijde mogen schuiven. Want zeer vele mensen, die op het ogenblik door gebrek aan sensitiviteit, of een té menselijke redelijke instelling niet in contact kunnen komen met, of zelfs maar weten, wat een geestelijke meester is en wat dit voor een ander kan betekenen, zullen in déze invloed wel kunnen werken en wel hulp kunnen ontvangen. De enige eis is, dat zij positief streven en zo eigen bewustwording, zowel als de bewustwording van de gehele mensheid, bevorderen.

Daarmee kom ik aan een punt, dat een mijner toehoorders reeds eerder wilde aanroeren: Wat zijn op het ogenblik de hoofdzakelijk geldende eisen, waaraan men voldoen moet om deel te hebben aan deze krachten en inwerkingen?

Allereerst zal men met geheel zijn persoonlijkheid en zonder voorbehoud het goede na moeten streven, zoals men dit in zich erkent.

In de tweede plaats zal men moeten beseffen, dat men het goede niet alleen met woorden en gedachten na kan streven en dienen, maar zal moeten trachten gedachten en daad gezamenlijk en harmonisch tot uiting te brengen en samen te doen gaan.

Bijvoorbeeld, men kan denken, dat men alle zieken wil genezen en daartoe bv. gedachtekracht uitstralen. Men kan ook op deze wijze inderdaad zieken bereiken en genezen. Maar wanneer men in deze dagen ook andere dan eigen krachten wil richten op de patiënt, zal men ook zo nu en dan zich de moeite moeten getroosten om bij een zieke de ondersteek weg te halen - ook al vindt men dit misschien een vieze en wat onwaardige bezigheid.

Ten derde zal men moeten begrijpen, dat de Goddelijke wetten en de kosmische wetten belangrijk zijn en alle andere wetten en regels overheersen. Het eigen oordeel van de mens, of zijn vooroordeel, is hierbij van geen belang. Men mag slechts afgaan op datgene, wat positief is, volgens de Goddelijke wetten en in overeenstemming met de nu bestaande mogelijkheden. Men mag zich niet baseren op een droom of ideaal, maar zal het goede moeten doen, dat nu gedaan kan worden. Zo zal men ook niet de gedachten uit mogen zenden, die men zelf de belangrijkste vindt, maar zal men zijn krachten moeten wijden aan die dingen, die op het ogenblik het grootste nut hebben en de mensheid helpen een hoger bewustzijn te verwerven. Persoonlijke belangen en wensen mogen eigenlijk niet meer meetellen.

Ik wil hier even aandacht wijden aan gedachtenuitstralingen.

Men kan slechts op een bepaald ogenblik met werkelijk nut dié gedachten uitstralen, welke in overeenstemming zijn met de praktijk van eigen leven. Wanneer men op een bepaalde dag liefdeloosheid heeft betoond aan mens of dier, heeft het geen zin te trachten gedachten van kosmische liefde uit te stralen. Dit zal geen nut hebben en kan meer krachten vergen, dan men wel denkt. Heeft men op een bepaalde dag naastenliefde betoond, verdraagzaamheid betoond, getracht vrede te vinden in zichzelf en vrede aan anderen te brengen, dan heeft men - dankzij deze instelling van het ego - de mogelijkheid goede gedachten in deze richting met zeer grote intensiteit en mogelijk zeer grote invloed op anderen, uit te stralen. Door gebruik te maken van uw eigen stemmingen en zo in de wereld gedachtekrachten uit te stralen, die in overeenstemming zijn met de werkelijke toestand van uw eigen wezen, kunt u zeer veel bereiken. Dit laatste zal vooral gelden, wanneer u, met een aantal gelijkgestemden, in dezelfde richting werkt en denkt. Hierdoor wordt misschien zelfs een groter deel van de mensheid beroerd.

Zij, die zich van bepaalde mogelijkheden of noodzaken in verband met de uitgezonden gedachten niet bewust waren, zullen door de uitstralingen zich daarvan bewust kunnen worden. Ook dient men er rekening mee te houden, dat degene, die gedachtenkrachten afgeeft, weer een deel van die krachten zal terug ontvangen. Men denkt wel eens, dat het uitpuittend is om gedachten te concentreren en gedachtenkrachten uit te zenden, maar geheel juist is dit niet. Want alles, wat u geeft, wordt u als het ware teruggegeven. In sommige gevallen zelfs met rijke interest. Tracht echter niet de op deze wijze hervonden krachten voor uzelf te gebruiken, doch gebruik ze om stoffelijke zaken te regelen op de meest juiste en harmonische wijze, mede ten voordele van anderen.

Het bevorderen van een zo groot mogelijke harmonie en een zo juist mogelijke samenwerking is daarbij van groot belang. Hierdoor scheidt men rond zich een juiste sfeer en men vergroot de krachten, die uitgestraald kunnen worden, zodat de inwerking op het bewustzijn van de mensheid toeneemt. Op deze manier is het mogelijk bij zeer velen een beter begrip van de waarde en de mogelijkheden van het goede te veroorzaken. Op deze wijze stapelt men interest op interest, zal men geestelijk meer kunnen bereiken, steeds meer voor anderen kunnen betekenen en in de stof steeds sneller en juistler leren handelen.

Nogmaals, bedenk dat de bewustwording der mensheid in deze fase niet meer door woorden alleen bevorderd kan worden. Het werken in de stof, het daadwerkelijk verlenen van steun aan anderen en het daadwerkelijk gebruiken van alle gaven, die men bezit, en alle krachten, die uit de geest worden gegeven, of in de stof bestaan, zijn nu noodzakelijk.

Hieraan zijn wel bezwaren verbonden. Men zal in vele gevallen ten bate van het geestelijk werk en het daarmee gepaard gaande lichamelijke streven, zijn eigen liefhebberijen wat opzij moeten zetten. Hetgeen men op deze wijze bereiken kan, is deze prijs ruimschoots waard. Niet alleen voor uzelf, maar ook ten bate van de gehele mensheid kunt u actiever deelnemen aan het werk der geestelijke leiders en hen helpen hun taak onder de mensheid te voltooien.

Hoe meer men deel wordt van de organisatie, die deze omwenteling op de wereld tracht te maken tot een ware top in menselijke bereikingen, geestelijke rijkdom, cultuur en beschaving, hoe zekerder en sterker ook de leiding zal zijn, die men - zij het in minder persoonlijke vorm - zal mogen ontvangen, hoe groter en juister ook het inzicht, dat men zal verwerven in de loop der gebeurtenissen.

Ondanks het voorgaande zijn er nog mensen, die een persoonlijke leiding menen te hebben ontvangen. Maar in de meeste gevallen is deze persoonlijke leiding vaag. In enkele gevallen, dat geef ik toe, kan zij nog duidelijk en sterk zijn. Maar dit zijn uitzonderingen. Onthoud daarom, dat elke persoonlijk ontvangen geestelijke leiding, in deze dagen ondergeschikt moet worden geacht aan het doel van de algehele geestelijke leiding van de mensheid. Men kan slechts gebruik maken van hetgeen een persoonlijke geestelijke leider zegt, wanneer men weet, dat deze door zijn raad en leringen het Ik voert tot een grotere eenheid met de mensheid, een grotere samenwerking met de kosmische leiding en de kosmische krachten, die zich op aarde openbaren.

Ook geeft het ontvangen van persoonlijke geestelijke leiding niemand het recht over een ander een oordeel te vellen. Oordeel daarom - zelfs indien men langs geestelijke weg een zuiver inzicht heeft gekregen in de mogelijkheden en feiten - over een mens, zolang diens daden alleen diens eigen leven betreffen. Tracht het Licht, dat u in uzelf kent, de geestelijke wijsheid en mogelijkheden, die u in uzelf hebt leren kennen, zowel als uw gaven en eventueel de flitsen van de toekomst, die u zijn getoond, aan anderen kenbaar te maken en over te dragen, opdat zij zonder angst en vrees voor ondergang, positiever zullen gaan leven en denken.

Leer bovenal de mensen niet al te zeer op een persoonlijke leiding, of een persoonlijke leider te vertrouwen, want degenen, die dit doen, kunnen in deze dagen wel eens bedrogen uitkomen. Leer uzelf en anderen steeds meer en inniger te vertrouwen op een kosmische kracht, die vanuit de Goddelijke rechtvaardigheid en liefde op aarde werkzaam en kenbaar wordt. Wees ervan overtuigd, dat uzelf steeds weer een taak zal worden toebedeeld en een mogelijkheid tot het vervullen daarvan zal worden geschonken. Wees ervan verzekerd, dat de komende tijden voor u en geheel de mensheid van het allerhoogste belang zijn. De geestelijke leiding der mensheid houdt zich bezig met het zo gunstig mogelijk vormen van alle toekomstige mogelijkheden, het scheppen van werktuigen in de stof en in de geest, zo het best mogelijke voor alle mensen en geesten te bereiken binnen de wetten van Goddelijke liefde en rechtvaardigheid.

Dit laatste is de verklaring van het feit, dat de inwerkingen en inzichten van deze geestelijke leiding u soms hard toelijken en in kunnen gaan tegen alle door u als mens erkende geplogen-heden en richtlijnen. Voor u wordt er ook in de geest gewerkt. Vertrouw daarop, stel vooral uw betrouwen op uw God en leef volgens uw beste innerlijk weten in het besef, dat de weg, die u kiest steeds uw eigen weg zal zijn en uw lot door uw eigen leven en streven zal worden bepaald, ook in deze tijd, te midden van de grote ontwikkelingen, die vanuit de sferen gericht en ten dele bestuurd worden.

Vraag: Zullen onder deze invloed alle mensen de uitgezonden gedachten en de invloed van de geest op gelijke wijze ondergaan?

Antwoord: Zij zullen de ontvangen indrukken vaak verschillend vertalen. De een zal misschien spreken over Jupiter, de tweede over Thor, de derde over Bel enz., maar de werkelijke inhoud van de boodschap, de gedachte, blijft gelijk. Wanneer u uitgaat van de gedachte, dat verschillende woorden, namen en begrippen, toch hetzelfde uit kunnen drukken, zult u begrijpen, dat inderdaad de gehele wereld onder een soortgelijke noemer te brengen is. Naar ik meen, kan deze het beste als volgt omschreven worden:

Opperste rechtvaardigheid tegenover jezelf en tegenover anderen, een waar begrip voor de menselijkheid, de menselijke waarden en rechten van anderen, zowel als van jezelf, en een oprechte liefde voor de mensheid. Indien deze waarden, die op het ogenblik zelfs dáár, waar men zegt niet aan een God te geloven, op de voorgrond gaan treden, men die innerlijk kan beleven, zijn alle uiterlijke verschillen onbelangrijk.

Op deze wijze kunnen allen deel hebben aan de Goddelijke kracht, die op de aarde afstraalt en deel hebben aan alle inwerkingen van de geestelijke leiding, waarover wij heden spreken.

Vraag: Dit is dus de groei van het altruïsme, waardoor men elkaar pleegt te begrijpen en tot groter rijpheid en geestelijke hoogte komt?

Antwoord: Laten wij het eenvoudig houden, want nu kan ik weer stellen dat altruïsme een vorm van egoïsme is, waarbij men anderen - of het leven van anderen - als een deel van het Ik gaat beschouwen. Met andere woorden, een werkelijk en volledig altruïsme is voor de mens haast onmogelijk. Bij alle bestrevingen blijft er een direct verband met het eigen Ik bestaan en tracht men ook dit Ik te bevoordelen, zij het geestelijk, stoffelijk, dan wel door het verwerven van voldoening. Wel mogen wij stellen, dat door deze ontwikkelingen het Ik zich meer van zijn ware samenhang en plaats in het geheel bewust wordt, waardoor wij dit alles mogen beschouwen als een organische groei. Daarbij zullen geestelijke waarden en bewustwordingen op de voorgrond treden, maar daarnaast zullen wel degelijk ook veranderingen in stoffelijke waarden en samenhangen optreden. Niet dat de mens meer geneigd zal zijn zich zeker steeds meer bewust te worden van het feit, dat hij slechts waarlijk en gelukkig kan leven met en door anderen.

Uit dit besef groeit dan de nieuwe levenshouding, die u altruïsme noemt. Dit betekent inderdaad een grote stap vooruit in de geestelijke ontwikkeling, waar het in de plaats treedt voor een bekrompen denken, waarbij in feite het Ik zichzelf beschouwt als zijnde in tegenstelling en misschien zelfs in strijd met geheel de maatschappij. Nog niet zo lang geleden domineerde deze opvatting haast alle menselijke verhoudingen, terwijl een dergelijke opvatting van het leven - bewust of onbewust uitgedragen - ook in deze nog veel voorkomt, of ten hoogste plaats heeft gemaakt voor een zeer beperkt groepsbewustzijn.

Hiermede, vrienden, ben ik aan het einde van mijn betoog. Ik hoop, dat u deze beschouwing nog eens zult willen overwegen en uw eigen houding ten aanzien van deze stellingen en verklaringen nog eens zult overwegen. Indien het enigszins mogelijk blijkt, zullen wij in de komende tijd dit onderwerp vervolgen door - zij het onder andere titels - de plaats van de mens in deze tijd en zijn persoonlijke verhouding tot de vele krachten en machten in het Al nog verder behandelen.

Wij zijn in de Orde namelijk ervan overtuigd, dat de aandacht voorlopig vooral aan de menselijke verhoudingen gewijd dient te worden, terwijl aan het ontwikkelen van een juister inzicht in de betekenis van het begrip "harmonie" en alles, wat daarmee samenhangt, eveneens de voorkeur dient te worden gegeven boven misschien oppervlakkiger, maar voor u waarschijnlijk interessantere onderwerpen.

Mijne vrienden, ik dank u voor uw aandacht.
Goedenavond.